

פרויקט מנהיגות בד"ד

[בכל דרכך דעהו]

לכל התלמידים

עם ח"כ הגב'

שולי מועלם רפאלי

תושבת נווה דניאל

הקלדה: יונתן אבלמן

עיצוב ועריכה: שמואל מאור – ריכוז מנהיגות,

טלפון: 0505974040, מייל: shm5maor@gmail.com

מנהל התיכון בישיבה, מר חזי זכריה: מתאר את אסון המסוקים; אסון המסוקים הוא תאונה אווירית שהתרחשה בליל 4 בפברואר 1997, כ"ח בשבט ה'תשנ"ז, כאשר שני מסוקי יסעור של חיל האוויר הישראלי התנגשו מעל עמק החולה, בעת שהובילו לוחמים מחטיבת הנח"ל ומיחידות

נוספות למוצבי צה"ל ברצועת הביטחון, דלעת ובפור, שבדרום לבנון. באירוע נהרגו כל 73 החיילים שהיו במסוקים. שמונה מתוכם היו אנשי הצוות שהטיסו את המסוקים. אחד המסוקים התרסק בחצר של מבנה ששימש כצימר לנופשים במושב שאר ישוב, ואילו השני התרסק בשדה פתוח ליד קיבוץ דפנה. לא היו נפגעים על הקרקע. אסון המסוקים היה תאונת המסוקים הקטלנית ביותר בתולדות התעופה בעולם.

חזי מציג את ח"כ שולי מועלם רפאלי ומברך על הגעתה להרצאה בפרויקט מנהיגות בישיבת נווה שמואל-אפרת.

ח"כ הגב' שולי מועלם רפאלי: שלום לכולם התלבטתי אם לפתוח במשפט ילדי נווה דניאל החוצה אבל לא...

שמי שולי מועלם רפאלי, בזמן שיש לנו נשוחח על "מנהיגות" ונעשה את זה במקטעים אני מקווה שאוכל להגיע לכאן במסגרת זו עוד כמה פעמים. סגל המורים של ישיבת נווה שמואל יקר לבני ואני שמחה תמיד לבוא למקום הזה וכמו שחזי אמר אני אדבר על החיים שלי.

ב-אור לכ"ט בשבט ה'תשנ"ז שני מסוקי יסעור שהטיסו לוחמים לדרום לבנון קבלו אישור לחצות את הגבול הם טעו ועשו תנועה לא נכונה ותוך שניות אחדות התנגשו והתרסקו.

כל הלוחמים נהרגו, כולל בעלי סא"ל משה מועלם שהיה הכי בכיר שם.

בדקה לשבע זה קרה וברבע לשמונה קבלתי כבר את המידע טלפונית מאחי שבצפון.

בתוך הלב ובתוך המוח הבנתי - "מועלם נהרג!"

הרגעתי את אחי, הייתי בכל זאת אשתו של המג"ד.

סגרתי את הטלפון ואמרתי לעצמי משפט משמעותי בקול, כדי לשמוע:

"שולי, מועלם נהרג, ואת בוחרת לחיות!"

אני רוצה לדבר על הבחירה הזאת והחיים האלה.

לפני שאני אדבר על עצמי אני רוצה להגיד דברים קצרים על מועלם.

כל מה שתשמעו על מועלם זה מדברי הבעש"ט: "בזכירה סוד הגאולה".

המטרה היא מבחינתי לדבר על זיכרון החיים של מועלם, כדי שדרך החיים שלו תלמדו לקראת החיים שלכם; הדבר הכי חשוב בחיים של מועלם, הוא- שהוא ניסה והצליח לעשות הכל בשני ממדים שהם: עשייה לטובת הכלל, ושיתוף של ה"אני" האישי שלו.

מועלם – האדם הפרטי. אפשר ללמוד ממנו את זה, כי ככה הוא חי: כבר בכיתה ח', הגיע ללמוד בפנימייה צבאית בחיפה. למה הגיע לשם? הוא ענה: במקום הפרטי שלי אני חושב שהצבא הוא מאוד משמעותי, אני חושב שהשליחות שלי היא להיות קצין בצבא להשפיע על מדינת ישראל. מועלם תמיד חיפש איפה הוא. תמיד בתמונות נראה מחזיק את ידו הימנית על נקודה פנימית לי ליבו.

היה למועלם משפט מיתולוגי משלו: "...ואיפה עוד אני אקבל קורס צניחה בכיתה י'?"

זהו בדיוק מועלם. אני רוצה להיות בשליחות כי אני רוצה להשפיע על החברה הישראלית.

אני כך מגדלת את הילדים שלי, כמו שאתם גדלתם: אני מלמדת אותם לחפש מהי המשמעות והשליחות שלנו בעולם!

אבל חייבים גם להסתכל פנימה ולשאול מהו "קורס הצניחה" הפנימי שלכם?

לפני הצבא הרבה ילדים של חברים שלנו דברו והתייעצו עם מועלם הם רצו ללכת לסיירות הכי מובחרות. מועלם העמיד אותם על מקומם. הוא אמר להם ללכת למקום שהכי טוב בשבילם בלי לאבד את האני הפרטי שלהם. כי אי אפשר להיות רק במקום הכללי או רק במקום הפרטי.

פעם דברתי בישיבה תיכונית ואחד קם ואמר שאחד הרמיי"ם אמר, שפעם הכל בבחינת "לך" - היה רוגעלך וקניידלעך והיום הכל בבחינת - "לי" טעמי וביסלי וכאן יש את העניין של הכלליות והפרטיות.

יש על מועלם סיפורים לכל אורך חייו על עניין הכלליות והפרטיות: הוא למד הנדסת חשמל למרות שזה לא כל כך מקובל שקצין בגולני יהיה מהנדס חשמל, אבל בכל זאת צה"ל אפשר לו את זה כי הוא העריך את רצונו.

כשמועלם היה בשנה שניה של לימודים הוא פסח על שני הסעיפים הוא אמר שמצד אחד הלימודים ממלאים אותו אבל מצד שני הוא רוצה לעשות עוד משהו בצבא והוא חייב היה ללכת להיות מג"ד לגולני.

היינו אז בהיריון עם ילדה שנייה. דיברנו על כך. אמרתי לו שזה לא נורמלי. הוא אמר לי שהוא יוכל להיות מהנדס חשמל בגולני והחיים יהיו יותר נורמליים אך התפקיד יחסר לו ולאישיותו. לשמחתי תמכתי בבחירה של בעלי הוא חזר לצבא והגשים את חלומו.

בתפקיד הזה מועלם נהרג.

עוד כמה דברים על מועלם: כשנפגשנו עשינו בינינו מבט על החיים שלנו, כל אחד מאתנו סיפר על חיו.

הסתבר לי שהוא היה תלמיד מצטיין לכל אורך שנות התיכון.

בשבילנו החיפאים בית הספר הריאלי היה מקום אליטיסטי. משהו כמו כאן בישיבת נווה שמואל.

הוא אמר לי שהוא היה חניך מצטיין בפנימייה הצבאית.

לי אישית לא הייתה את החוויה של הלינה עם חברים.

לכן אחרי שמועלם נהרג קבעתי פגישה עם החברים שלו כדי להבין למה הוא ניקרא חניך מצטיין.

אחד סיפר לי שהייתה לו דלקת ריאות וכשהוא חזר לפנימייה הוא היה בפיגור קשה בלימודים ומועלם עזר לו והעלה אותו מדרגה נמוכה בלימודים לדרגה גבוהה מאוד.

קצת לפני שמועלם נהרג עשינו לו יומולדת 30 ברכתני אותו על פי המשפט של ר' זושא אחיו של ר' אלימלך מליז'נסק: "בשמים ישאלו אותי למה לא הייתי זושא?".

לפעמים נצטרך לעשות משהו שהוא לא אנוני. תחיו ככה: תעשו הכי טוב שאתם יכולים. הכי טוב שאתם יכולים זה מה שאתם. כמובן שאפשר להשתפר אבל תהיו הכי טובים שאתם יכולים.

עוד דבר אחד על מועלם: הוא קיבל על עצמו החלטה בגיל שלא ידוע לי כי כשמשוהו מבקש ממנו משהו, כל דבר, הוא יידע שאפשר לבקש ממנו הכל. אבל יהיו פעמים שהוא יענה שתשובה שלילית יותר ופחות ותשובה חיובית יותר ופחות.

כדאי ללמוד ממנו ושגם אתם תרחיבו את המתן שלכם מהמשפחה המצומצמת לחברה הפתוחה יותר, לאנשים שכפופים אליך.

שאלתי את עצמי: איך זה יכול להיות שמועלם שהיה כל כך קשוח אבל חייליו בכל זאת הלכו אחריו באהבה ובהערצה גם למקומות שאולי לא יחזרו מהם, למארבים בלבנון, ועוד?

כל פגישה של מועלים עם חיילים שלו התחילה ככה: שלום קוראים לי מועלים אני המפקד שלכם בבקשה תוציאו דף ועט ותכתבו את כל הטלפונים שלי שאתם ומשפחתכם תדעו איפה אני. זה נתן לחיילים תחושה טובה, בעיקר אצל טירונים בגולני שבשבילם המ"פ זה מעל א-לקים, והם הבינו שמולם עומד בנאדם רגיש שמבין את הצרכים והפחדים של כל אחד.

זה מה שהפך את מועלים למפקד כל כך אהוב למרות שהיה כל כך קשוח.

האמירה הזאת: "אני פה בשבילכם" היא אמורה משמעותית לשתי הקבוצות שהזכרתי קודם.

ואז מועלים מת. ותמיד קשה לי להרגיש את המעבר בין החיים שלו למוות שלו.

ההחלטה שלי לבחור בחיים, החלטתי לבסס אותה על מאמר מופלא של הרב סולובייצ'יק שצינו עכשיו 20 שנה לפטירתו: במאמרו "קול דודי דופק" הרב מדבר אל אנשים שחוו אובדן גדול, כשאתה מרגיש הכי למטה, יש שתי דרכים לבחור: "גורל" – הדרך המאסיבית, מה שפסיכולוגים יגדירו האסון ינהל אותך, או הדרך השנייה.

אני מקווה שאף אחד מכם לא עבר אובדן, אבל אני אספר לכם על עצמי אני בחרתי את הדרך הטובה והנכונה.

שתי הדרכים מתחילות מאותה נקודה: איזה מסכנה אני, איזה מסכנה אני, איזה מסכנה אני. הייתי בת 32 כשבעלי נהרג הייתי עם שתי בנות וכל החיים שלי התרסקו באותו לילה. בלילה של אסון המסוקים אני הייתי הכי הכי למטה.

הרב סולובייצ'יק מציע את שתי הדרכים. הרב אומר שזהו חור שחור שיכול לבלוע אותך.

לסביבה תמיד טוב שיהיה איזה "מסכן מחמד". אל תרחמו על החבר המסכן שלכם. תקדמו אותו! אל תשאירו אותו למטה.

והרב סולובייצ'יק אומר שהסוף של הדרך הזאת היא להתאבד, ולא דווקא לאבד את החיים אלא להיות אדם שלא קשור לחיים, וזה סוג של להתאבד.

הדרך האקטיבית יותר קשה כי היא דורשת פעילות. זוהי עבודה של תהליך שאומר: "אני רוצה ללכת קדימה ולמעלה!".

כשאני אמרתי שאני בוחרת לחיות אמרתי לעצמי שאני ממשיכה להיות קשורה לחברה.

השינוי המהותי הייתה סביבה הרבה יותר גדולה שהתרחבה באותו לילה. כי זה היה אסון לאומי. אמרתי לעצמי שאני בוחרת לראות נקודות אור במוות של מועלים. ה' זיכה אותי!

איזה מזל שההתרסקות הייתה עדיין בתוך שטח מדינת ישראל!

האור הפרטי שלנו הוא – שנשאר זכר למועלים – והן שתי הבנות שלי. רק שמונה שנים היינו נשואים עם שתי בנות. הבנות שלי רצו לחזור לחיים והדבר הזה חייב אותי לחזור לחיים ולא רק לדבר על זה. ההחלטה הזאת חייבה אותי לעשות תהליך פנימי אמוני כי כשאני הולכת קדימה ולמעלה אני נפגשת עם רבש"ע. שיש לי אתו קשרים הדוקים.

שאלתי את עצמי: למה בעלי נאבד?

מאז ועד היום – אף אדם לא אמר עליו דבר רע.

באותו תאריך שהוא נפטר, כמה שנים לפני כן, אימא שלי נפטרה. למה דווקא היא? למה דווקא אני? למה דווקא הבנות שלי.

גם ההורים של מועלים החליטו להמשיך בדרכם ולא לדפוק את החיים.

גם אבא שלי גידל תשעה ילדים אחרי שאימא שלי נפטרה.

למה החיילים והמשפחות קבלו את זה? למה?

התשובה היא שזה כמו אבן שזורקים על קיר. זה לא שום דבר לקיר והאבן לא חוזרת.

אין לי מושג למה בעלי נהרג.

אבל אני יודעת שיש ניהול צודק של העולם וכשאני אגיע לפני כיסא הכבוד ואני אשאל את השאלה הזאת אני אקבל תשובה.

אני בחרתי לשנות את השאלה. במקום "למה" מדוע "למה"- לשם מה.

החלטתי שתמיד אחרי האזכרות אני אשב 5 דקות ואחשוב אם אני יותר טובה.

כי לא יכול להיות שהבעל שלי נהרג ואני לא מתקדמת.

כי מבחינתי זה כל החיים, להתקדם יותר ויותר.

לסיום, אני רוצה להגיד שללכת למעלה זה מבחינה אישית לעזור לבנות שלי.

אני אסיים במה שאמרה טל בתי בכיתה ד' לאימו של מועלם.

בשביל טל העולם מתחלק לשניים "משה רבנו" ו"משה מועלם".

טל שאלה את סבתא שלה מדוע יש הרבה תמונות של משה בבית.

טל אמרה לאימא של מועלם: מועלם הוא כמו אוויר לנשימה. הוא טבעי לנו. כל השנה הוא טבעי לנו. ויש ימים שהוא מאוד גדול. אבל אנחנו כל יום בוחרים לחיות.

יש הרבה בסיסים בחיינו. ומועלם הוא בסיס מאוד גדול בבחירה שלנו להתקדם ולעשות תהליכים מאוד מאוד גדולים של בחירה בחיים ובחירה באמונה בכל פעם מחדש.

תודה רבה לכולכם.

ראש הישיבה הרב יעקב פישר: הרצון להעביר את המסר הוא שאנחנו צריכים מכל דבר ללמוד, ואיך להיות טובים יותר בכל דבר.

אנחנו מבטיחים בלי נדר להיות יותר טובים בכל דבר.

כיתות ט'

שולי מועלם:

חזי: צהריים טובים לכולם, א' אני מקווה שכולם עברו חוויה טובה בטיוול הישיבת.

זו הפעם הראשונה שלכם שאתם רואים את כל הישיבה נעה. מגיע לכם יישר כוח על ההתרגלות.

אני בטוח ששולי לא צריכה הוכחות למעשה אבל שולי אני חושב שהתהליך התחיל עם דן הבן שלך. שנה שעברה שמיניסט צעיר הגיע למשרדי וביקש תמיכה לוגיסטית. הוא אמר לי שהישיבה צריכה לעזור ביציאה ל"אור עקיבא" לשמחת תורה. היסטית, כי מצד אחד אתה מחשיב אותו סה"כ בחור טוב 5 יח"ל מתמטיקה מש"צ, מנהיג וכי'.

בסוף הבאנו תקציב. תלמידי כיתות י"ב השיגו הרבה דברים בשביל הישיבה והאידיאל שאנחנו מאמינים בו. ככה עניין "שימחת תורה" התחיל וזה ימשיך. השנה הישיבה לא נתנה שקל לשמחת תורה הזאת והכל בא מרצונם הטוב של התלמידים. הבשורה היותר יפה היא, שולי, שבשבת

הזאת בשמחת תורה הבוגרים היו מעורבים עם כל תלמידי הישיבה וזה מצביע על רצון ושאיפות טובות.

הדבר ישמח את האמא ויתן לנו מוסר השכל.

שולי תדבר אתנו על כל מיני התלטויות בעניין המנהיגות. שולי היא ח"כ מטעם הבית היהודי.

שולי: שלום לכולם, שוב...

אני באמת קצת אגע יותר בחיי בשנה האחרונה.

מי שגר בנווה דניאל יודע שלפני קצת יותר משנה הציונות הדתית הבינה שצריך לעשות מעשה. יש לנו גדילה. החבר'ה שלנו נמצאים בצבא באקדמיה בעולם העסקי בעשייה אינסופית וכמובן נמצאים בעולם של תורה.

העולם היחיד שלא התרוממנו בו הוא העולם פוליטי.

כולנו הבנו שחייבים כוח פוליטי בשביל לגייס תקציבים לכל הפרויקטים שהזכרתי קודם. ואנחנו דוגלים בתורת ארץ ישראל שצריך להיות גם בפוליטיקה.

פנינו לפריימריז ושאלנו י רוצה ללכת לפוליטיקה וזה גרם לשינוי והבנה גדולה מאוד בציונות הדתית שהמטרה שלנו היא לא רק לדאוג לנו עצמנו אלא להנחיל את הדרך הטובה לכלל.

וזאת הייתה המטרה שלנו, האלה שהלכו לפריימריז ובסופו של דבר הלכו לכנסת.

המטרה שלנו היא שלמשל אורי אריאל יבנה הבתים לאו דווקא בהתנחלויות אלא בכל חלק ממדינת ישראל.

הבעיה מס' 1 במדינה היא יוקר המחיה. ואנחנו מכוונים את המעשים שלנו לבעיה הזאת.

המחויבות שלנו, אחרי הכל, היא לציבור ששלח אותנו, ואנחנו עושים את האיזון.

אני נבחרתי בפריימריז. הייתי מס' 12 והיו לנו 11 מנדטים ואז עם קולות החיילים עוד פעם 12. היינו בדיוק כמו כל המפלגות.

אנחנו הוצאנו מהכנסת את הח"כ הבדואי שהוא שונא ישראל ומשום מה יש אינטרס שגם שונאי ישראל יהיו בכנסת.

מי שלא מגוש עציון יודע שיש בחירות והמטרה היא בעצם אותה מטרה.

אני לא מתקת כשרה. יש לנו 3 שרים: נפתלי בנט, הרב אלי בן דהן, אורי אריאל, אורי אורבך.

אני נמצאת בועדת חוקה, ועדה מאוד חשובה כל החלה של חוק חדש עובר דרך הועדה הזאת. ז"א יותר ממה שאני משפיע במליאת הכנסת על החוק הזה אני גם משפיע בועדה.

למל חוק המשילות שהוא חוק דרמטי. החוק ומר שמשנים חלק משיטת הבחירות, ואנחנו מתנגדים לחוק הזה. אנחנו פועלים במס' דרכים: לפנות לראש הממשלה שיעשה דבר הדרגתי יותר.

המטרה בעצם בלא להעלות מאוד את אחוזי החסימה היא שיהיה משותף לכל החברה ולא יהיו רק שתי מפלגות בכנסת.

כי צריך שלכל סוג של אנשים בחברה תהיה נציגות בכנסת.

עוד חוק על מינוי נשים לדיינים.

בבתי דין רבניים יש על פי ההלכה רק גברים.

עזרתי לנשים להשפיע יותר על מינוי הדיינים.

עוד ועדה שאני חברה בה היא הועדה העוסת בבריאות, אני מאוד עוסקת בקשר שבין המרכז לפריפריה. איך זה יכול להיות שאנשים שגרים בערים יותר חיים מאנשים בפריפריה? איך יכול להיות שאנשיפ שגרים מחיפה וצפונה אין מכון הקרנות במדינת ישראל. ז"א אם אתה צריך לעשות הקרנות מס' פעמים ברצף אתה חייב ללכת הרבה ימים ברצף לבית חולים רחוק.

אני עסוקה בעניין של קידום של נשים.

אני דהמת לגלות שאם אשה וגבר עושים אותו תפקיד הגבר מקבל יותר.

מזעזע לא??

איך זה יכול להיות?

הועדה הרביית היא הועדה לפניות הציבור.

הועדה הזאת התכנסה יותר מפעם אחת בגלל נוער שפנה.

אנשים התלוננו על דירות לא מיושבות. וגילו שאנשים הפכו דירות שלמות למקומות של אנטנות סלולריות, וזה מסוכן מאוד.

יש דרכים לחיות קרבה סלולרית אבל לא ברמה כזאת.

אני אומרת לכם שאם אין לכם כוח אתם יכולים להשפיע ולהיות מעורבים.

הועדה האחרונה היא ועדת האתיקה. היא שונה מכל הקודמות כי ועדה פנימית.

והיא בוחנת את ההתנהלות של הח"כים.

וגם בזה אתם יכולים להיות מעורבים!

כי אתם יכולים להתלונן על ח"כ שלמשל דיבר בצורה לא נאותה...

יש כאן אמירה שאני עומד בחוקים של מדינת ישראל. זה די מביך ששוטר יעצור אותך על מהירות מעל המותר ויגלה שאתה ח"כ. ולפני לא הנרבה זמן זה קרה וזה היה מאוד מביך.

תלמיד: היה לאחרונה סיפור על משפחה שנכנסה לאנדרטה...

שולי: היה בקיץ מקרה שילדים שחו בבריכה באנדרטה של אסון המסוקים בשער ישוב. בנינו אתר הנצחה מאוד משמעותי.

ה' עשה איתי חסד כי באותו זמן הייתי בחופשה משפחתית באיטליה והכל הגיע אלי דרך מסננת.

אבל זה כאב לי מאוד.

אב המשפחה אמר לאדם שהעיר לו על זה שהבריכה הזאת לא משמעותית ופרק תהילים שאני אגיד יותר משמעותי מזה.

אמרתי לו שאני לא מסכימה לזה. ובאתר הזה מונצחים אנשים שהקריבו את עצמם בשביל שאנחנו נמשיך לחיות חיים רגילים, ולא יכול להיות שתבזה אותם ככה.

תלמיד: שאלות על ועדות

שולי: כל מפלגה לפי גודלה יש לה זכות לפי איקס מקומות וזה תלוי אם היא באופוזיציה או בקואליציה.

לנו לבית היהודי יש מסי מקומות מוגבל בכל ועדה.

הבית היהודי קיבל להיות רק ראש ועדה אחת אבל היא החושבה מכולן: ועדת כספים. ראש הועדה משפיע רבות על עולם התורה שלנו ואנחנו חייבים לו על זה הרבה.

הועדה לקביקורת המדינה תמיד יעמוד בראשה משהו מהאופוזיציה כי לא הגיוני שמשוהו מהקואליציה יהיה בביקורת.

תלמיד: למה היה לך כל כך חשוב להיות בכנסת?

שולי: מרצוני. מאז שבעלי נהרג נעשיתי יותר משמעותית לקבוצה מאוד מאוד גדולה ולאט לאט הצטרפו אלי הרבה אנשים בדרך של קדימה ולמעלה.

וראיתי שיש בי כוחות להשפיע.

ובעיקר לפני 4 שנים זכיתי כאדם פרטי לשנות ביחד עם חברה שלי את החוק שאלמנת צה"ל שהתחתנה פעם שנייה לא סכאית עוד לעזרה מהמדינה.

ואנחנו חשבנו שזה לא הגיוני. אני אגיד פה כמה דברים מסובכים וקשים: למרות שכבר התחתנתי ואני שמחה תמיד ילווה אותי הצע והכאב על האובדן.

ואני ועוד כמה אלמנות אחרי עבודה קשה מאוד הצלחנו לשנות את החוק הזה.

העבודה האינטנסיבית בכנסת הביאה אותי למסקנה שהכנסת הוא המקום שהכי אפשר לעשות בו שינויים ולהשפיע וזה המקום שאליו אנשים שרוצים להשפיע מצריכים לשאוף להגיע.

זאת הייתה המגמה מבחינתי למצוא את הכוחות שמצאתי בתוכי ולהשפיע על תהליכים.

יש מפלגות יותר טובות ממני בכנסת.

משה דיין שהיה מגדולי לוחמי מדינת ישראל הוא אמר: שרק חמור לא משנה את עמדותיו.

ואני מצפה מכל המפלגות שישנו את עמדותיהם, אבל מאידאולוגיה לאידאולוגיה.

לכן מבחינת הבית היהודי הוא מקום שאני מרגישה קשורה אליו.

עוזר לנו לפעול בצורה יותר טובה זה שאנחנו הרבה ח"כים שמאמינים בדרך אחת מסוימת וחבורה כזאת יותר משפיעה.

בנאום שלי בכנסת דברתי על גבורה.

אני מאוד עוסקת בשואה. אני מדריכה משלחות לפולין וכל מיני דברים שקשורים לגבורה מאוד מעסיקים אותי.

היה דיון על ישיבות ההסדר ומשהו נזף בי ובזאב קרוב.

הוא נזף על זה שלמה אנחנו רוצים את ההסדר כי הילדים הדתיים הולכים רק למעט חודשים והילדים שלו, כדבריו, מוסרים את הנפש.

זה היה מאוד לא מתאים להגיד את זה לי ולזאב קרוב שגם לו יש בן שנפגע במלחמה.

זה בלתי אפשרי לעסוק בעוד מקצועות חוץ מבכנסת. לפעמים עובדים את השעות הקטנות של הלילה.

ברור היה שאת הדרכת המשלחות לפולין אני אשים בצד.

אבל צריך למצוא את האיזון הנכון בין אובר אובר עבודה ללהיות עם המשפחה. ולמשל אני באופן אישי הגדרתי לעצמי יום אחד שאני חוזרת בארבע.

ביום שני מתחילים בארבע אחר צהריים ולא יודעים מתי מסיימים.

תלמיד : בעלך נהרג בתאונה ולא בלחמה האם זה מציג אותך באור שונה?

שולי : אני חייבת לפגוע במיתוס הזה, אבל רוב חיילי צה"ל לא נפגעו בפעילות מבצעית.

אסון המסוקים היה תאונה ומפיקים ממנו לקחים וכו' וכו'.

זה לא שונה בנדם שנהרג בפעילות מבצעית ובנאדם שנהרג בעת מילוי תפקידו

הדבר היחיד שמשתנה זה מה שאתה מדביק למוות. איזה ערכים אתה מדביק למוות. בשבילי מועלם מאוד משמעותי כי אני זוכרת את מה שהוא נתן לי ולא בגלל שהוא מת בעת מילוי תפקידו.

התהליך הוא אותו תהליך.

שמואל : אני רוצה להודות לשולי מועלם רפאלי. פגשתי אותה בכנסת והיא אמרה לי שהיא חייבת לבוא לפה להרצות. בפרויקט מנהיגות של כיתה ט' זה מאוד משמעותי.